

Mál nr. 222/2013**M
og
vátryggingafélagið X v/ kaskótryggingar bifreiðar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna skemmda sem unnin voru á kaskótryggðri bifreið.****Gögn.**

109. Málskot, móttækið 11.6.2013, ásamt fylgigögnum.

110. Bréf X, dags 28.6.2013, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 21.4.2012 var lögregla kölluð að heimili M þar sem unnar hafi verið skemmdir m.a. á bifreið hans, pallbifreiðinni A. Segir í lögregluskýrslu um skemmdir á A að skorið hafi verið á alla fjóra hjólbarða hennar. Frekari skemmdir á A eru ekki tilgreindar í lögregluskýrslunni.

A var húftryggð hjá X og krafðist M bóta úr vátryggingunni vegna tjónsins á A. Mun X hafa viðurkennt bótaskyldu vegna skemmda á hjólbörðunum. Næst mun það hafa gerst að X barst tjónaskoðun frá tilteknu bifreiðaverkstæði þar sem bent hafi verið á frekari skemmdir á X sem unnar hafi verið í umrætt sinn, m.a. á stuðara, húddi, grilli og hurðarstaf. Nemi áætlaður viðgerðarkostnaður vegna þessara skemmda 741.066 krónum. Fékk X fyrirtækið B til að skoða tjónið og hafi niðurstaða þess verið að einungis hjólbarðarnir hafi orðið fyrir skemmdum umrætt sinn. Þá kveðst X hafa undir höndum ljósmynd af A sem tekin var 20.10.2010 og á henni sjáist hluti þeirra skemmda sem M telji að rekja megi til skemmdarverksins í apríl 2012. Í ljósi þessa taldi X að M hafi gefið rangar upplýsingar í þeim tilgangi að fá bætur sem hann á ekki rétt á vegna tjónsins.

Með bréfi til M, dags. 20.6.2012, hafnaði X allri bótaskyldu vegna tjónsins með vísan til gr. 15.3. í skilmálum vátryggingarinnar og 2. mgr. 47. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Jafnframt sagði X upp öllum gildandi vátryggingarsamningum sínum við M með vísan til 3. mgr. 47. gr. vsl. Uppsögnin var svo áréttuð með bréfi til M, dags. 29.6.2012, þar sem nánari grein var gerð fyrir þeim vátryggingum sem uppsögnin tók til.

Álit.

Skv. 1. mgr. 47. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga skal vátryggður við uppgjör bóta veita félaginu þær upplýsingar og þau gögn sem hann hefur undir höndum og félagið þarf til þess að meta ábyrgð sína og greiða bætur. Skv. fyrri málsl. 2. mgr. sömu gr. fellur niður allur réttur vátryggðs til bóta samkvæmt vátryggingarsamningum hjá félaginu vegna tiltekins vátryggingaratburðar, ef hann veitir af ásetningi rangar eða ófullnægjandi upplýsingar sem hann veit eða má vita að leiða til þess að hann fær greiddar bætur sem hann á ekki rétt til. Efnislega samhljóða ákvæði er jafnframt að finna í gr. 15.3 í húftryggingarskilmálum X.

Auk fyrrgreindrar skýrslu B og ljósmyndarinnar af A frá 20.10.2010 liggur fyrir í málinu skjal með yfirskriftinni „Samantekt“ en á því er að finna sundurliðun á áætluðu tjóni á A að frátöldu tjóni vegna skemmda á dekkjunum, en tjónið er sagt nema 741.066 krónum eins og áður greinir. Efst í vinstra horni skjalsins er vörumerki X og neðst á því er heiti X, heimilisfang þess og í tilvísun er tilgreindur starfsmaður X. Verður ekki betur séð en

skjal þetta sé tilkomið frá X. Engin frekari gögn liggja fyrir í málinu um það hvernig M stóð að því að gera kröfur á hendur X. Í lögregluskýrslu er þess einungis getið að hjólbardar A hafi verið skornir. Engin haldbær sönnunargögn liggja fyrir um að frekari skemmdir hafi verið unnar á A en skemmdirnar á dekkjunum. Annað tjón telst því ósannað. Á hinn bóginn verður af fyrirliggjandi gögnum ekki fullyrt að M hafi vísitandi í því skyni að fá greiddar hærri bætur en hann á rétt til lagt fyrir X eða með öðrum hætti átt í því að fyrir félagið væru lögð gögn eða upplýsingar sem gæfu til kynna meira tjón á A en sannað þykir. Er því ósannað að fyrir hendi séu skilyrði skv. 2. mgr. 47. gr. vsl., sbr. og gr. 15.3 í váttryggingarskilmálunum, til að fella niður allar bætur til M vegna þess tjóns sem sannanlega varð á A. M á því rétt á bótum vegna skemmda á hjólbörðunum.

Skv. 3. mgr. 47. gr. vsl. getur félagið sagt upp öllum váttryggingarsamningum sínum við váttryggðan með einnar viku fyrirvara í þeim tilvikum sem greinir í 2. mgr., þ.e. þegar váttryggður hefur verið staðinn að því að hafa af ásetningi veitt rangar upplýsingar í því skyni að fá greiddar bætur sem hann á ekki rétt til. Eins og að framan greinir telst ósannað að M hafi af ásetningi veitt rangar upplýsingar til að fá hærri bætur vegna tjónsins á A en hann á rétt til. Af því leiðir að X hefur að lögum ekki heimild til að segja upp váttryggingarsamningum sínum við M.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr kaskótryggingu hjá X vegna skemmda á hjólbörðum bifreiðarinnar.

Félaginu var ekki heimilt að segja upp váttryggingarsamningum sínum við málskotsaðila.

Reykjavík, 13. ágúst 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.